

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 marca 2016r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Joanna Jurkiewicz

Protokolant: Marek Madaj

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 08.03.2016r. sprawy **J. K. (1) (...)**, syna W. i R., urodzonego (...) w Z., PESEL (...),

podejrzanego o to, że:

w dniu 10 września 2015 roku w C. na drodze DW 227 nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem marki O. (...) nr rej. (...), podczas wykonywania manewru skrętu w lewo nie zachował szczególnej ostrożności w czasie panującej mgły, nie zachował należytej ostrożności przekraczając oś jezdni, w wyniku czego doprowadził do zderzenia z prawidłowo jadącym z naprzeciwka samochodem marki P. nr rej. (...), w wyniku czego nieumyślnie spowodował u Z. C. obrażenia ciała w postaci urazu klatki piersiowej ze złamaniem rękodości mostka i wysuniętym podejrzeniem złamania żebra VIII po stronie prawej oraz urazu twarzy w okolicy oczodołu lewego, co naruszyło czynności narządu ciała układu oddechowego i rozstrój zdrowia na czas powyżej 7 dni,

tj. o przestępstwo z art. 177§1 k.k.

I. Uznając, iż w okolicznościach nie budzących wątpliwości podejrzany J. K. (2) dopuścił się popełnienia czynu kwalifikowanego z art. 177§1 k.k. i przyjmując, że wina podejrzanego i społeczna szkodliwość tego czynu nie są znaczne, na podstawie art. 66§1 i 2 k.k. i art. 67§1 k.k. postępowanie warunkowo umarza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata.

II. Na podstawie art. 67§3 k.k. i art. 43a§1 k.k. orzeka od podejrzanego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 800 (osiemset) złotych.

III. Na podstawie art. 67§3 k.k. orzeka wobec podejrzanego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat.

IV. Na podstawie art. 63§4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zalicza podejrzanemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 10.09.2015r. do dnia 18.09.2015r.

V. Na podstawie art. 7 ustawy z 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) oraz art. 626§1 k.p.k. i art. 629 k.p.k. wymierza oskarżonemu 100 (sto) złotych tytułem opłaty i zasądza od niego na rzecz Skarbu Państwa pozostałe koszty sądowe w kwocie 174,99 zł. (sto siedemdziesiąt cztery złote dziewięćdziesiąt dziewięć złotych).

Na oryginale właściwy podpis

Mając na uwadze, iż wniosek oskarżonego o sporządzenie uzasadnienia wyroku został ograniczony do części odnoszącej się do o konsekwencjach prawnych czynu, Sąd stosownie do treści art. 424§3 k.p.k. ograniczył zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej tego wyroku oraz wskazanych rozstrzygnięć.

UZASADNIENIE

Uznając J. K. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu i kwalifikowanego aktem oskarżenia czynu, Sąd doszedł do przekonania, że w świetle wszystkich ujawnionych w toku posiedzenia dowodów oraz przyznania się przez oskarżonego do winy, sprawstwo J. K. (1) we wskazanym zakresie nie budzi wątpliwości.

Na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów Sąd stwierdził, iż niewątpliwie J. K. (2), naruszając nieumyślnie w dniu 10 września 2015 roku w C. na drodze DW 227 zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem marki O. (...) nr rej. (...), podczas wykonywania manewru skrętu w lewo nie zachował szczególnej ostrożności w czasie panującej mgły, nie zachował należytej ostrożności przekraczając oś jezdni, w wyniku czego doprowadził do zderzenia z prawidłowo jadącym z naprzeciwka samochodem marki P. nr rej. (...), w wyniku czego nieumyślnie spowodował u Z. C. obrażenia ciała w postaci urazu klatki piersiowej ze złamaniem rękodości mostka i wysuniętym podejrzeniem złamania żebra VIII po stronie prawej oraz urazu twarzy w okolicy oczodołu lewego, co naruszyło czynności narządu ciała układu oddechowego i rozstrój zdrowia na czas powyżej 7 dni zachowaniem swoim wypełnił wszystkie znamiona przestępstwa z art. 177§1 k.k.

Mając na uwadze okoliczności dotyczące popełnienia czynu zarzucanego oskarżonemu, jak również te, które wskazują na jego właściwości, warunki osobiste i dotychczasowy sposób życia, Sąd rozważał, czy w niniejszej sprawie uzasadnione jest zastosowanie wobec J. K. (1) dobrodziejstwa instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego.

Zgodnie z §1 art. 66 kodeksu karnego sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Sąd wziął pod uwagę fakt, iż oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu, po czym przyczynił się do wyjaśnienia okoliczności sprawy składając rzetelne i rzeczowe wyjaśnienia. Nie bez znaczenia postaje również wielokrotnie wyrażana przez J. K. (1) skrucha i jego deklaracje dotyczące gotowości do poddania się odpowiedzialności. Podkreślenia wymaga również, iż przypisany oskarżonemu czyn został popełniony nieumyślnie.

Sąd miał również na względzie, iż oskarżony nie figuruje w Kartotece Karnej Krajowego Rejestru Karnego, zaś dotychczasowy sposób jego życia, a także właściwości i warunki osobiste uzasadniają przypuszczenie, iż pomimo warunkowego umorzenia prowadzonego wobec niego postępowania karnego, będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa. W konsekwencji należy przyjąć, iż popełniony przez J. K. (1) czyn zabroniony miał charakter jedynie incydentalny i są podstawy by zakładać, iż w przyszłości nie wejdzie on ponownie w konflikt z prawem. Sąd wziął też pod rozwagę okoliczność, iż sam fakt toczącego się postępowania odniósł pozytywny skutek w postaci uświadomienia oskarżonemu niewłaściwości jego postępowania.

Na podstawie art. 67§1 kodeksu karnego Sąd określił długość okresu próby, na jaki nastąpiło warunkowe umorzenie postępowania prowadzonego przeciwko oskarżonej na 2 lata uznając, iż taki właśnie okres pozwoli na zweryfikowanie prognozy, co do sposobu postępowania oskarżonej stanowiącego istotną przesłankę wydania przedmiotowego rozstrzygnięcia. Zdaniem Sądu oskarżony nie będzie w przyszłości naruszał obowiązującego porządku prawnego mimo nie przeprowadzenia wobec niego rozprawy i skazania go za popełnione przestępstwo.

Sąd skorzystał również z możliwości orzeczenia wobec oskarżonej na mocy art. 67§3 k.k. w zw. z art. 43a§1 k.k. postaci środka karnego w postaci zobowiązania jej do uiszczenia świadczenia pieniężnego w wysokości 800 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. W opinii Sądu celowym było skorzystanie z możliwości nałożenia na oskarżoną tego środka karnego w związku z warunkowym umorzeniem postępowania, tak by dodatkowo uzmysłowić oskarżonej niewłaściwość jej postępowania i osiągnąć pozytywny skutek wychowawczy wobec niej.

Podobnie za celowe uznał Sąd uwzględnieni wniosku Prokuratora w przedmiocie zastosowania wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenie wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat zaliczając na jego poczet okres rzeczywistego jego stosowania poprzez zatrzymanie dokumentu prawa jazdy od dnia 10 września 2015 roku do 18 września 2015 roku. W ocenie Sądu zastosowanie tego środka karnego jest uzasadnione charakterem naruszonego przez J. K. (1) dobra chronionego prawem. Podkreślenia wymaga, iż zastosowany środek karny ma bowiem charakter prewencyjny i jego celem jest przede wszystkim uchronienie innych osób przed stwarzanym przez oskarżonego, jako uczestnika ruchu, zagrożeniem dla ich zdrowia i życia. Orzeczony przy tym przez Sąd okres jego trwania – 2 lata – ma dodatkowo jeszcze uświadomić J. K. (2), że popełnianie przestępstw jest nieopłacalne, a skutki naruszenia kardynalnych zasady bezpieczeństwa ruchu drogowego będą zawsze uciążliwe, zwłaszcza jeżeli zważy się na niebezpieczeństwo, na jakie naraził, kierując pojazdem bez zachowania należytej ostrożności pomimo panujących na drodze wyjątkowo trudnych warunków. Ponadto należy nadmienić, iż Sąd orzekając o zakazie prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych miał na względzie również cele, jakie środek ten powinien wyrzucić w sferze prewencji ogólnej. Orzeczona kara i środki karne mają bowiem przestrzec przed naruszaniem prawa również inne osoby.

Nadto Sąd na podstawie Na podstawie art. 7 ustawy z 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) oraz art. 626§1 k.p.k. i art. 629 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem opłaty i pozostałe koszty sądowe w kwocie 174,99 zł. Sąd uznał bowiem, iż nie ma podstaw do zwolnienia oskarżonego od obowiązku poniesienia tych kosztów. Sąd przy rozstrzyganiu tej kwestii kierował się ogólną zasadą sprawiedliwego postępowania, zgodnie z którą każdy, kto przez swoje zawinione zachowanie spowodował wszczęcie postępowania karnego, zobowiązany jest do poniesienia jego kosztów. J. K. (2) jest osobą czynną zawodowo i posiadającą dochód w wysokości około 2.050 zł miesięcznie, co w ocenie Sądu pozwala jej na poniesienie ww. kosztów.

Sędzia SR Joanna Jurkiewicz

Zarządzenia :

1. odnotować w rep. K i kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć zgodnie z wnioskiem,
3. akta przedłożyć z wpływem apelacji lub do uprawomocnienia.

G., dnia 04.04.2016r.

Sędzia SR Joanna Jurkiewicz